ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (ôsma komora)

z 1. júla 2009 *

Vo veci T-288/06,

Regionalny Fundusz Gospodarczy S.A. (predtým Huta Częstochowa S.A.), so sídlom v Częstochowej (Poľsko), v zastúpení: C. Sadkowski a D. Sałajewski, advokáti,

žalobca,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: C. Giolito a A. Stobiecka-Kuik, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie 2006/937/ES z 5. júla 2005 o štátnej pomoci č. C 20/04 (ex NN 25/04) v prospech spoločnosti Huta

* Jazyk konania: poľština.

Częstochowa S.A. (Ú. v. EÚ L 366, 2006, s. 1) v rozsahu, v akom vyhlasuje určitú pomoc za nezlučiteľnú so spoločným trhom a nariaďuje Poľskej republike jej vymáhanie,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (ôsma komora),

v zložení: predsedníčka komory M. E. Martins Ribeiro, sudcovia S. Papasavvas a A. Dittrich (spravodajca),

tajomník: K. Pocheć, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. septembra 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Podľa článku 8 Protokolu č. 2 o výrobkoch ESUO k Európskej dohode zo 16. decembra 1991 o pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej

strane a Poľskou republikou na strane druhej [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 348, 1993, s. 2, ďalej len „protokol č. 2“):

„1. Nasledujúce je nezlučiteľné s riadnym fungovaním dohody, ak to môže ovplyvniť obchod medzi Spoločenstvom a Poľskom:

…

iii) verejná pomoc v akejkoľvek forme okrem výnimiek povolených na základe Zmluvy ESUO.

…

4. Zmluvné strany uznávajú, že počas prvých piatich rokov po nadobudnutí platnosti dohody a odchylne od odseku 1 bodu iii) tohto článku môže Poľská republika výnimočne, pokiaľ sa jedná o výrobky z ocele ESUO, poskytnúť verejnú pomoc na účely reštrukturalizácie za predpokladu, že:

— program reštrukturalizácie je spojený s celkovou racionalizáciou a znižovaním výrobných kapacít v Poľsku,

— táto pomoc prispeje k zvýšeniu životaschopnosti podnikov, ktoré sú príjemcami pomoci za bežných trhových podmienok na konci reštrukturalizačného obdobia,

— výška a intenzita takejto pomoci bude prísne obmedzená na to, čo je absolútne nevyhnutné na účely obnovenia takejto životaschopnosti a bude sa postupne znižovať.

Asociačná rada rozhodne podľa hospodárskej situácie Poľskej republiky o možnosti predĺžiť takto stanovené päťročné obdobie.“ [*neoficiálny preklad*]

2 Rozhodnutie č. 3/2002 Asociačnej rady EÚ – Poľsko z 23. októbra 2002, ktorým sa predlžuje obdobie stanovené v článku 8 ods. 4 protokolu č. 2 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 186, 2003, s. 38), predĺžilo obdobie, počas ktorého bolo Poľskej republike výnimočne povolené poskytovať v súlade s pravidlami stanovenými v článku 8 ods. 4 protokolu č. 2 štátnu pomoc na reštrukturalizáciu, pokiaľ ide o výrobky z ocele, o dodatočných osem rokov od 1. januára 1997 alebo až do vstupu Poľskej republiky do Európskej únie. V článku 2 rozhodnutia sa uvádza:

„Poľská republika predloží Komisii … program reštrukturalizácie a podnikateľské zámery, ktoré spĺňajú požiadavky stanovené v článku 8 ods. 4 protokolu č. 2 a ktoré boli posúdené a schválené orgánom Poľskej republiky povereným dohľadom nad štátnou pomocou (Úrad pre hospodársku súťaž a ochranu spotrebiteľa).“ [*neoficiálny preklad*]

3 Protokol č. 8 o reštrukturalizácii poľského oceliarskeho priemyslu, ktorý tvorí prílohu Aktu o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky k Európskej únii a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia (Ú. v. EÚ L 236, 2003,

s. 948, ďalej len „protokol č. 8“), Poľskej republike ako výnimku zo všeobecných pravidiel týkajúcich sa štátnej pomoci povolil poskytovať pomoc na reštrukturalizáciu jej oceliarskeho priemyslu na základe pravidiel určených v pláne reštrukturalizácie a podmienok stanovených v tomto protokole. Protokol konkrétne stanovuje:

„1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článkov 87 a 88 zmluvy o ES, sa štátna pomoc poskytnutá Poľskom na účely reštrukturalizácie určitým častiam poľského oceliarskeho priemyslu považuje za zlučiteľnú so spoločným trhom, ak:

— obdobie uvedené v článku 8 ods. 4 protokolu č. 2… bolo predĺžené do dňa pristúpenia,

— podmienky stanovené v pláne reštrukturalizácie, na základe ktorých bola predĺžená platnosť uvedeného protokolu, budú dodržané počas celého obdobia rokov 2002 až 2006,

— sú splnené podmienky stanovené v tomto protokole a

— po pristúpení nebude poľskému oceliarskemu priemyslu vyplatená žiadna štátna pomoc na reštrukturalizáciu.

2. …

3. Štátna pomoc môže byť v rámci programu reštrukturalizácie poľského oceliarskeho priemyslu poskytnutá výlučne spoločnostiam uvedeným v prílohe 1 (ďalej len ‚oprávnené spoločnosti').

4. Oprávnená spoločnosť nesmie:

a) v prípade zlúčenia so spoločnosťou, ktorá nie je uvedená v prílohe 1, previesť na ňu výhody zo štátnej pomoci poskytnutej oprávnenej spoločnosti;

b) prevziať aktíva akejkoľvek spoločnosti, ktorá nie je uvedená v prílohe 1, na ktorú bol do 31. decembra 2006 vyhlásený konkurz.

5. …

6. Reštrukturalizačná pomoc poskytnutá oprávneným spoločnostiam bude určená na základe hľadísk stanovených v schválenom pláne reštrukturalizácie poľského oceliarskeho priemyslu a v jednotlivých podnikateľských zámeroch schválených Radou. Celková suma pomoci vyplatenej v období rokov 1997 — 2003 nesmie prekročiť 3 387 070 000 PLN.

…

Poľsk[á] [republika] neposkytne žiadnu ďalšiu pomoc na účely reštrukturalizácie poľského oceliarskeho priemyslu.

…

10. Všetky následné zmeny v celkovom pláne reštrukturalizácie a v jednotlivých plánoch reštrukturalizácie musia byť schválené Komisiou a, ak je to vhodné, Radou.

…

18. Ak by sa monitorovaním preukázalo, že:

…

c) Poľsk[á] [republika] v priebehu obdobia reštrukturalizácie poskytl[a] oceliarskemu priemyslu a najmä oprávneným spoločnostiam dodatočnú nezlučiteľnú štátnu pomoc,

stratí prechodná úprava uvedená v tomto protokole platnosť.

Komisia prijme vhodné opatrenia, ktoré budú od dotknutej spoločnosti vyžadovať vrátenie akejkoľvek pomoci poskytnutej v rozpore s podmienkami stanovenými v tomto protokole."

4 Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88] Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339) v článku 7 ods. 5 stanovuje:

„Keď Komisia zistí, že oznamovaná pomoc nie je zlučiteľná so spoločným trhom, rozhodne, že pomoc nenadobudne účinnosť…"

5 Nariadenie Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 (Ú. v. EÚ L 140, s. 1; Mim. vyd. 08/004, s. 3), v článku 9 stanovuje:

„1. Ak v osobitnom rozhodnutí nie je ustanovené inak, úrokovou sadzbou, ktorá má byť použitá pre vymáhanie štátnej pomoci, poskytnutej v rozpore s článkom 88 ods. 3 Zmluvy, bude ročná percentuálna sadzba, určená pre každý kalendárny rok.

Bude vypočítaná na základe priemeru päťročných medzibankových swapových sadzieb za september, október a november predchádzajúceho roka, plus 75 základných bodov. V dostatočne odôvodnených prípadoch môže Komisia zvýšiť sadzbu o viac ako 75 základných bodov pre jeden alebo viacero členských štátov.

…

4. Ak nebudú existovať spoľahlivé alebo rovnocenné údaje, alebo nastanú mimoriadne okolnosti, Komisia môže v úzkej spolupráci s príslušným (-i) členským (-i) štátom (-mi) stanoviť úrokovú sadzbu pre vymáhanie štátnej pomoci pre jeden alebo viacero členských štátov na základe inej metódy a na základe informácií, ktoré má k dispozícii.“

6 Pokiaľ ide o vykonávacie pravidlá týkajúce sa úrokovej sadzby, článok 11 ods. 2 uvedeného nariadenia presnejšie uvádza:

„Úroková sadzba bude používaná na zostavenom základe (ods. 1) až do dňa vrátenia pomoci. Úroky, ktoré vznikli v predchádzajúcom roku, budú úročené v každom nasledujúcom roku.“

Skutkové okolnosti

7 Táto vec sa týka reštrukturalizácie poľského výrobcu ocele Huta Częstochowa S.A. (ďalej len „HCz“). Reštrukturalizácia HCz sa uskutočnila rokoch 2002 až 2005. Na tento účel boli aktíva HCz prevedené na nové spoločnosti:

— v roku 2002 bola založená Huta Stali Częstochowa sp. z o.o. (ďalej len „HSCz“), aby pokračovala v oceliarskej výrobe HCz. HSCz si prenajala výrobné zariadenia HCz od konkurzného správcu a prevzala väčšinu zamestnancov. Materskou spoločnosťou HSCz bolo Towarzystwo Finansowe SILESIA Sp. z o.o. (ďalej len „TFS“), spoločnosť v 100 % vlastníctve poľského ministerstva financií,

— v roku 2004 boli založené spoločnosti Majątek Hutniczy sp. z o.o. (ďalej len „MH“) a Majątek Hutniczy Plus (ďalej len „MH Plus“). Ich akcie boli v 100 % vlastníctve HCz. MH nadobudla oceliarske aktíva HCz a MH Plus získala iné aktíva potrebné pre výrobu,

— aktíva nesúvisiace s výrobou (tzv. neoceliarske aktíva), ako aj elektroenergetický závod Elsen boli prevedené na spoločnosť Operator ARP sp. z o.o., závislú od Agencja Rozwoju Przemysłu S.A. (agentúra pre priemyselný rozvoj vo vlastníctve poľského ministerstva financií), s cieľom uspokojenia verejnoprávnych pohľadávok podliehajúcich reštrukturalizácii (dane a poistné na sociálne poistenie).

8 Listom z 19. mája 2004 Komisia informovala Poľskú republiku, že rozhodla o začatí konania vo veci formálneho zisťovania týkajúceho sa pomoci na reštrukturalizáciu, ktorá bola poskytnutá výrobcovi ocele HCz. Toto rozhodnutie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* z 12. augusta 2004 (Ú. v. EÚ C 204, s. 6, ďalej len „rozhodnutie o začatí konania“) v autentickom jazyku (poľštine) a predchádzalo mu zhrnutie v ostatných úradných jazykoch. Komisia vyzvala všetky zainteresované strany, aby predložili svojej pripomienky k skutkovým zisteniam a právnej analýze uvedeným v rozhodnutí o začatí konania. Pripomienky jej predložila Poľská republika a štyri ďalšie zainteresované strany.

9 Na záver konania Komisia dospela k záveru, že napriek jej úvodným pochybnostiam opatrenia zamerané na reštrukturalizáciu HCz v súlade s Ustawa o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy (zákon o štátnej pomoci podnikom, ktoré sú významné z hľadiska trhu práce z 30. októbra 2002, Dz. U. č. 213, položka 1800, v znení neskorších predpisov) nepredstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES. Na druhej strane však Komisia dospela k názoru, že spoločnosti HCz bola z rôznych právnych dôvodov poskytnutá štátna pomoc v období rokov 1997 až 2002. Komisia sa domnievala, že táto pomoc bola sčasti zlučiteľná so spoločným trhom, avšak žiadala vymáhanie tej jej časti, ktorú považovala za nezlučiteľnú so spoločným trhom, a síce sumy 19 699 452 poľských zlotých (PLN) (ďalej len „sporná pomoc“).

10 Dňa 5. júla 2004 Komisia prijala rozhodnutie 2006/937/ES o štátnej pomoci č. C 20/04 (ex NN 25/04) v prospech spoločnosti Huta Częstochowa S.A. (Ú. v. EÚ L 366, 2006, s. 1, ďalej len „rozhodnutie“). V článku 3 rozhodnutia sa uvádza:

„1. Štátna pomoc vo výške 196 99452 PLN, ktorú Poľsk[á] [republika] poskytl[a] [HCz] v období od roku 1997 do mája 2002 vo forme prevádzkovej pomoci a pomoci na reštrukturalizáciu zamestnanosti je nezlučiteľná so spoločným trhom.

2. Poľsko podnikne všetky bezodkladné kroky, aby získalo od podnikov [HCz], Regionalny Fundusz Gospodarczy, [MH] a [Operator ARP] naspäť protiprávne poskytnutú pomoc pre [HCz] uvedenú v prvom odseku. Všetky tieto organizácie nesú spoločne zodpovednosť za vrátenie tejto pomoci.

Vrátenie pomoci prebehne bezodkladne a podľa vnútroštátnych právnych predpisov pod podmienkou, že umožňujú okamžitý a účinný výkon tohto rozhodnutia. K čiastkam podliehajúcim vráteniu sa pripočítajú úroky za celé obdobie odo dňa priznania pomoci pre [HCz] až do jej skutočného vrátenia. Úroky sa vypočítajú podľa ustanovení uvedených v kapitole V nariadenia… číslo 794/2004.

3. …“

11 Podľa dohody z 30. septembra 2005, ktorá nadobudla účinnosť 7. októbra 2005, ISD Polska sp. z o.o. (vtedy pôsobiaca pod názvom ZPD Steel sp. z o.o., ďalej len „ISD“), 100 % dcérska spoločnosť spoločnosti Industrial Union of Donbass Corp. (ďalej len „IUD“), kúpila od HCz všetky akcie spoločností MH a MH Plus, ako aj zostávajúcich desať dcérskych spoločností spoločnosti HCz. Zmluvou, ktorá bola takisto uzavretá

30. septembra 2005 a nadobudla účinnosť 7. októbra 2005, ISD kúpila od TFS všetky akcie spoločnosti HSCz. ISD sa tak stala vlastníčkou HSCz, MH, MH Plus a ďalších desiatich dcérskych spoločností spoločnosti HCz.

12 Po predaji zmenila spoločnosť HCz svoj názov na Regionalny Fundusz Gospodarczy (RFG) S.A. (ďalej len „žalobkyňa“). RFG ešte existuje a je stále v úplnom vlastníctve poľského ministerstva financií, ale vlastní len niekoľko nehnuteľností, ktoré nesúvisia s oceliarskym priemyslom.

13 Komisia listom zo 17. februára 2006 požiadala poľské orgány, aby jej oznámili úrokové sadzby, ktoré sa majú použiť na vrátenie spornej pomoci solidárnymi dlžníkmi uvedenými v článku 3 ods. 2 rozhodnutia. Poľské orgány vo svojej odpovedi z 13. marca 2006 navrhli úrokové sadzby, ktoré sa majú použiť na vymáhanie, a metódu výpočtu úrokov. Predovšetkým navrhli, aby sa ako základ použila na obdobie rokov 1997 až 1999 päťročná pevná sadzba platná pre záväzky poľského ministerstva financií vyjadrené v PLN, a na obdobie od roku 2000 až do pristúpenia Poľskej republiky k Európskej únii desaťročná sadzba platná pre tie isté záväzky. Ďalej vzhľadom na situáciu na kapitálových trhoch v Poľsku v tom čase, ktorá bola charakteristická veľmi vysokými sadzbami, ktoré však rýchlo klesali, požiadali o každoročnú aktualizáciu týchto sadzieb a o to, aby úroky neboli počítané na zostavenom základe.

14 V liste zo 7. júna 2006 zaslanom poľským orgánom Komisia konštatovala, že úrokovou sadzbou, ktorá sa má použiť na vymáhanie spornej pomoci, je na celé dotknuté obdobie päťročná pevná sadzba platná pre záväzky poľského ministerstva financií vyjadrené v PLN, a že podľa článku 11 ods. 2 nariadenia č. 794/2004 má byť táto úroková sadzba uplatnená na zostavenom základe.

Konanie a návrhy účastníkov konania

15 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 18. októbra 2006 podal žalobca žalobu, na základ ktorej sa začalo toto konanie.

16 Samostatným podaním zapísaným do registra kancelárie Súdu prvého stupňa v ten istý deň žalobca podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia v zmysle článku 242 ES, ktorý smeroval k odkladu výkonu článku 3 rozhodnutia. Uznesením z 13. decembra 2006 predseda Súdu prvého stupňa zamietol tento návrh ako neprípustný.

17 V nadväznosti na čiastočnú obmenu Súdu prvého stupňa bola vec pridelená novému sudcovi spravodajcovi. Ten bol následne pridelený k ôsmej komore, ktorej bola z tohto dôvodu táto vec pridelená.

18 Keďže žalobca nepodal repliku v predpísanej lehote, ktorá uplynula 16. marca 2007, nebola replika vložená do spisu.

19 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (ôsma komora) rozhodol otvoriť ústnu časť konania, položiť písomné otázky účastníkom konania a vyzvať Komisiu na predloženie určitých dokumentov. Účastníci konania vyhoveli Súdu prvého stupňa v stanovenej lehote.

20 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté počas pojednávania, ktoré sa konalo 4. septembra 2008.

21 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa zrušil článok 3 ods. 2 druhý pododsek rozhodnutia.

22 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako neprípustnú,

— subsidiárne zamietol žalobu ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

O prípustnosti

— Tvrdenia účastníkov konania

23 Komisia tvrdí, že žalobca v rozpore s formálnymi požiadavkami stanovenými v článku 44 ods. 1 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa neuviedol na podporu

svojich výhrad jasné a presné argumenty, ktoré by Komisii umožnili pripraviť si svoju obranu a Súdu prvého stupňa preskúmať jeho argumentáciu.

24 Na podporu svojich výhrad žalobca predložil iba tri všeobecné tvrdenia. Takmer celé odôvodnenie žaloby sa nachádza v zhrnutí, ktoré bolo uverejnené v úradnom vestníku.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

25 Z judikatúry vyplýva, že ak návrh na začatie konania dostatočne jasným a presným spôsobom uvádza dôvody zrušenia, tak aby žalovanému umožnil účinne sa brániť a súdu Spoločenstva vykonať súdne preskúmanie, spĺňa minimálne požiadavky stanovené v článku 21 prvom odseku Štatútu Súdneho dvora a v článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. marca 1994, Hoyer/Komisia, T-43/91, Zb. VS s. I-A-91 a II-297, bod 22).

26 Preto nie je namieste vyhlásiť žalobu za neprípustnú z dôvodu nedodržania článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku za okolností, keď žaloba stručne uvádza žalobné dôvody a keď ani žalovanému, ktorý vo vyjadrení k žalobe reagoval na predložené argumenty, ani súdu Spoločenstva nebolo znemožnené pochopiť argumenty uplatnené v tejto súvislosti (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. júna 1994, Rijnoudt et Hocken/Komisia, T-97/92 a T-111/92, Zb. VS s. I-A-159 a II-511, bod 71).

27 Žaloba v prejednávanej veci je nesporne lakonická. V každom prípade však spĺňa vyššie uvedené požiadavky. Ako totiž preukazuje zásadná argumentácia k meritu veci, ktorá je

obsiahnutá vo vyjadrení k žalobe, žaloba umožnila Komisii účinne sa brániť. A takisto umožňuje súdu Spoločenstva vykonať súdnu kontrolu.

28 Námietku prekážky konania vznesenú Komisiou preto treba zamietnuť.

O veci samej

29 Žalobca uvádza dva žalobné dôvody založené jednak na porušení článkov 87 ES a 88 ES, ako aj článku 7 ods. 5 nariadenia č. 659/1999, jednak na porušení článku 9 ods. 4 nariadenia č. 794/2004.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článkov 87 ES a 88 ES, ako aj článku 7 ods. 5 nariadenia č. 659/1999

— Tvrdenia účastníkov konania

30 Žalobca tvrdí, že články 87 ES a 88 ES, ako aj článok 7 nariadenia č. 659/1999, dovoľujú prijatie rozhodnutia, ktorým je určitá pomoc poskytnutá zo strany členského štátu vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným trhom, len v dvoch prípadoch: jednak vtedy, keď bola pomoc poskytnutá po pristúpení členského štátu k Európskej únii, jednak vtedy, ak bola pomoc síce poskytnutá pred pristúpením členského štátu k Európskej únii, je však aplikovateľná aj po dni pristúpenia.

31 Keďže Poľská republika pristúpila k Európskej únii 1. mája 2004 a rozhodnutie o poskytnutí pomoci HCz v období rokov 1997 až 2002 nebolo po pristúpení Poľskej republiky aplikované, Komisia nemala podľa žalobcu právo posudzovať, či bola sporná pomoc zlučiteľná so spoločným trhom, alebo nie, a nebola preto oprávnená rozhodnúť o výpočte úrokov za obdobie od poskytnutia pomoci HCz do jej skutočného vrátenia. Komisia bola jedine oprávnená uložiť povinnosť vrátenia úrokov od 2. mája 2004 (odo dňa nasledujúceho po dni nadobudnutia platnosti zmluvy o pristúpení) až do dňa skutočného zaplatenia.

32 Pomoc poskytnutá Poľskou republikou v období od roku 1997 do roku 2002 nemohla ovplyvniť obchod v rámci Spoločenstva, keďže sa týkala trhu jedného štátu, ktorý v čase poskytnutia spornej pomoci nebol členom Európskej únie. Navyše sa podľa žalobcu v protokole č. 8 v prílohe 1 nespomína HCz, takže väčšina jeho ustanovení sa tejto spoločnosti netýka. Napokon protokol č. 8 nerozšíril kontrolnú právomoc Komisie na roky pred pristúpením Poľskej republiky.

33 Komisia považuje za potrebné zdôrazniť, že nevidí súvis medzi článkom 3 ods. 2 druhým pododsekom rozhodnutia a uvádzanými výhradami. Okrem toho popiera tvrdenia žalobcu.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

34 Na úvod je potrebné objasniť vzťah medzi prvým žalobným dôvodom a návrhmi žalobcu, ktoré sa týkajú len článku 3 ods. 2 druhého pododseku rozhodnutia.

35 Žalobca totiž tvrdí, že podmienky stanovené v článkoch 87 ES a 88 ES nie sú splnené, pretože v čase relevantných skutkových okolností Poľská republika ešte nebola členom Európskej únie a protokol č. 8 nebol aplikovateľný. V podstate teda spochybňuje použiteľnosť pravidiel Spoločenstva v oblasti štátnej pomoci *ratione temporis* a *ratione personae*.

36 Na druhej strane, nezlučiteľnosť spornej pomoci so spoločným trhom je konštatovaná v článku 3 ods. 1 rozhodnutia, zatiaľ čo jediné ustanovenie, ktoré žalobca napáda, a síce článok 3 ods. 2 druhý pododsek rozhodnutia, sa týka iba výpočtu úrokov.

37 Na pojednávaní bol preto žalobca požiadaný, aby objasnil rozsah svojej žaloby a svojich návrhov. V odpovedi na túto žiadosť žalobca v podstate uviedol, že jeho prvý žalobný dôvod sa samozrejme týka zrušenia rozhodnutia ako celku. Avšak „z politických dôvodov" sa jeho vedenie rozhodlo, že v prípade, že bude vyhovené prvému žalobnému dôvodu, bude žiadať, aby sa zrušenie rozhodnutia obmedzilo len na ustanovenie týkajúce sa úrokov, tzn. na článok 3 ods. 2 druhý pododsek rozhodnutia.

38 Prvý žalobný dôvod je preto potrebné chápať tak, že smeruje len k zrušeniu úrokov za obdobie predchádzajúce pristúpeniu Poľskej republiky k Európskej únii.

39 Pokiaľ ide, po prvé, o aplikovateľnosť pravidiel Spoločenstva v oblasti štátnej pomoci *ratione temporis*, účastníci konania sa zhodujú na tom, že články 87 ES a 88 ES sa v zásade nevzťahujú na pomoc poskytnutú pred pristúpením, ktorá po pristúpení nie je aplikovateľná.

40 Komisia sa však opiera o protokol č. 8 ako o *lex specialis*, aby odôvodnila svoju právomoc. Je preto potrebné preskúmať, či ustanovenia protokolu č. 8 oprávňovali Komisiu, aby svoju kontrolnú právomoc v oblasti štátnej pomoci rozšírila na spornú pomoc a či predstavovali dostatočný právny základ na to, aby mohla túto pomoc zakázať.

41 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že protokol č. 8 odkazuje na pomoc poskytnutú v období od roku 1997 do roku 2003. Povoľuje určitú obmedzenú sumu pomoci na reštrukturalizáciu, poskytnutú v tomto období (tzn. pred pristúpením Poľskej republiky k Európskej únii) určitým podnikom vymenovaným v prílohe 1, a na oplátku zakazuje akúkoľvek inú pomoc na reštrukturalizáciu oceliarskeho priemyslu.

42 Bod 6 prvý odsek protokolu č. 8 konkrétne stanovuje, že v každom prípade celková suma pomoci vyplatená v období od roku 1997 do roku 2003 nesmie prekročiť čiastku 3 387 070 000 PLN. Bod 6 tretí odsek protokol č. 8 upresňuje, že Poľská republika nesmie poskytnúť žiadnu inú pomoc na reštrukturalizáciu poľského oceliarskeho priemyslu. Preto sa v protiklade s tvrdeniami žalobu retroaktívne uplatňovanie protokolu č. 8 obmedzuje na jeho bod 6, ktorý sa týka obdobia rokov 1997 až 2003.

43 Zo samotného znenia protokolu č. 8 vyplýva, že sa vzťahuje na pomoc poskytnutú pred pristúpením. Cieľom protokolu č. 8 totiž bolo zaviesť komplexný režim schvaľovania pomoci určenej na reštrukturalizáciu poľského oceliarskeho priemyslu a nielen vyhnúť sa kumulácii pomoci v podnikoch príjemcov.

44 Z toho vyplýva, že vo vzťahu k článkom 87 ES a 88 ES predstavuje protokol č. 8 *lex specialis*, ktorý rozširuje kontrolu štátnej pomoci vykonávanú Komisiou v zmysle Zmluvy ES na pomoc poskytnutú na reorganizáciu poľského oceliarskeho priemyslu v období od roku 1997 do roku 2003.

45 Pokiaľ ide o tvrdenie v súvislosti s pôsobnosťou protokolu č. 8 *ratione personae*, že protokol sa netýka podnikov, ktoré nie sú uvedené v zozname v prílohe 1, je nutné konštatovať, že tento protokol sa týka poľského oceliarskeho priemyslu ako celku, čo bez ďalšieho zahŕňa aj žalobcu. Totiž nielenže bod 6 tretí odsek protokolu č. 8 stanovuje maximálnu celkovú sumu pomoci a vylučuje akúkoľvek v ňom nezahrnutú pomoc, ale jeho bod 3 výslovne stanovuje, že štátnu pomoc v rámci plánu reštrukturalizácie poľského oceliarskeho priemyslu môžu získať jedine podniky uvedené v prílohe 1 (oprávnené spoločnosti). Ak by bolo možné, aby si podnik, ktorý nie je uvedený v prílohe 1, mohol ponechať neobmedzené sumy pomoci na reštrukturalizáciu získané pred pristúpením bez toho, aby na oplátku znížil výrobnú kapacitu, protokol č. 8 by nemal žiaden význam.

46 Napokon, v rozsahu, v akom žalobca napáda ustanovenia obsiahnuté v protokole č. 8, je žaloba neprípustná, pretože ustanovenia protokolu č. 8 patria do primárneho práva.

47 Prvý žalobný dôvod preto treba zamietnuť

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 9 ods. 4 nariadenia č. 794/2004

— Tvrdenia účastníkov konania

48 Žalobca Komisii vytýka, že v rozhodnutí nestanovila sadzbu, ktorá sa má použiť pri vymáhaní spornej pomoci. Vzhľadom na neexistenciu päťročných medzibankových swapových sadzieb v Poľsku pred pristúpením k Európskej únii mala Komisia s Poľskou republikou uzavrieť o tejto otázke dohodu v súlade s článkom 9 ods. 4 nariadenia č. 794/2004. Takáto dohoda mala vyplynúť z rozhodnutia alebo z iného rozhodnutia

Komisie, pretože ide o jediný spôsob, ktorý by hospodárskym subjektom, ktoré sú povinné vrátiť verejnú pomoc, umožnil začať konanie vo veci samej s orgánmi, ktoré stanovili úroky.

49 Komisia tieto argumenty vyvracia.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

50 V rozsahu, v akom žalobca napáda spôsob výpočtu úrokov obsiahnutý v rozhodnutí, je namieste uviesť, že konštatovania obsiahnuté v článku 3 ods. 2 druhom pododseku rozhodnutia majú čisto deklaratórny charakter, pretože sa obmedzujú na odkaz na relevantné ustanovenia kapitoly V nariadenia č. 794/2004. Spôsob výpočtu úrokov vyplýva totiž zo samotného nariadenia č. 794/2004. Žalobca pritom neuvádza námietku nezákonnosti v súvislosti s týmto nariadením.

51 Pokiaľ ide o údajnú potrebu dohody medzi Komisiou a Poľskou republikou, je vhodné uviesť, že v odôvodnení č. 147 rozhodnutia Komisia výslovne konštatovala, že pre Poľsko neexistujú päťročné medzibankové swapové sadzby za obdobie, do ktorého spadá poskytnutie spornej pomoci, a preto by sa sadzba použiteľná na jej vymáhanie mala v súlade s článkom 9 ods. 4 nariadenia č. 794/2004 oprieť o disponibilnú úrokovú sadzbu, ktorá sa považuje za primeranú pre toto obdobie.

52 Článok 9 ods. 4 nariadenia č. 794/2004 pritom stanovuje len to, že úroková sadzba uplatniteľná pri vymáhaní pomoci musí byť stanovená v „úzkej spolupráci“ s dotknutým členským štátom, ale nevyžaduje „dohodu“.

53 V tejto súvislosti z korešpondencie medzi Komisiou a poľskými orgánmi, ktorú Komisia predložila v nadväznosti na otázku Súdu prvého stupňa, vyplýva, že stanovenie sadzby použiteľnej pri vymáhaní spornej pomoci sa skutočne uskutočnilo v „úzkej spolupráci" s Poľskou republikou. V liste z 13. marca 2006 totiž poľské orgány ako úrokovú sadzbu pri vymáhaní pomoci navrhli sadzbu päťročných a desaťročných dlhopisov ministerstva financií. Okrem toho vzhľadom na situáciu, ktorá existovala na kapitálovom trhu v Poľsku v danom období a ktorá bola charakteristická veľmi vysokými sadzbami, ktoré však rýchlo klesali, požiadali tieto orgány, aby sa každoročne vykonala aktualizácia týchto sadzieb a aby sa výroky nepočítali na zostavenom základe.

54 Komisia v zásade súhlasila s týmito návrhmi. Iste, dospela k názoru, že z dôvodu koherentnosti by sa namiesto dvoch rozdielnych sadzieb mala uplatniť len sadzba z päťročných dlhopisov počas celého obdobia rokov 1997 až 2004. Pri stanovovaní sadzby podľa článku 9 ods. 4 nariadenia č. 794/2004 však Komisia disponovala istou mierou voľnej úvahy. Napokon voľba jedinej sadzby ani nebola žalobcom napadnutá.

55 Pokiaľ ide metódu uplatnenia úrokov, a najmä o výpočet úrokov na zostavenom základe, je pravda, že Komisia odmietla argument Poľskej republiky o úrokoch z úrokov. V článku 11 ods. 2 nariadenia č. 794/2004 sa pritom výslovne upresňuje, že úroková sadzba sa uplatňuje na zostavenom základe až do dňa vrátenia pomoci a že úroky, ktoré vznikli v predchádzajúcom roku, budú úročené v každom nasledujúcom roku. Okrem toho článok 13 nariadenia č. 794/2004 stanovuje, že jeho články 9 a 11 sa použijú na každé rozhodnutie o vymáhaní pomoci, ktoré bolo oznámené po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia. Keďže nariadenie č. 794/2004 nadobudlo účinnosť v máji 2004, bolo uplatniteľné v čase prijatia rozhodnutia, takže Komisia bola povinná vyžadovať, aby sa úrok vypočítal na zostavenom základe.

56 Za týchto podmienok a vzhľadom na skutočnosť, že sporné referenčné sadzby boli navrhnuté poľskými orgánmi, nie je možné domnievať sa, že Komisia porušila svoju

povinnosť stanoviť úrokovú sadzbu uplatniteľnú pri vymáhaní spornej pomoci v úzkej spolupráci s Poľskou republikou alebo že sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia.

57 Napokon, Komisia nebola povinná uviesť v rozhodnutí úrokovú sadzbu, ktorá sa má použiť pri vymáhaní spornej pomoci, keďže nebola povinná ani určiť presnú sumu istiny pomoci, ktorá sa má vymáhať, a mohla sa obmedziť na to, že uvedie iba metódy, ktoré členskému štátu umožnia vypočítať pomoc [pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 31. mája 2006, Kuwait Petroleum (Nederland)/Komisia, T-354/99, Zb. s. II-1475, bod 67, a tam citovanú judikatúru].

58 Z toho vyplýva, že žalobný dôvod založený na porušení článku 9 ods. 4 nariadenia č. 794/2004 treba zamietnuť.

59 Keďže všetky žalobné dôvody boli zamietnuté, je potrebné zamietnuť žalobu v celom rozsahu.

O trovách

60 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v zmysle návrhov Komisie.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (ôsma komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Regionalny Fundusz Gospodarczy S.A. je povinný nahradiť trovy konania.

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 1. júla 2009.

Podpisy

Obsah

Právny rámec . . . . . II - 2251

Skutkové okolnosti . . . . . II - 2258

Konanie a návrhy účastníkov konania . . . . . II - 2262

Právny stav . . . . . II - 2263

O prípustnosti . . . . . II - 2263

— Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 2263

— Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 2264

O veci samej . . . . . II - 2265

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článkov 87 ES a 88 ES, ako aj článku 7 ods. 5 nariadenia č. 659/1999 . . . . . II - 2265

— Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 2265

— Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 2266

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 9 ods. 4 nariadenia č. 794/2004 . . . . . II - 2269

— Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 2269

— Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 2270

O trovách . . . . . II - 2272